

Sygn. akt V Kz 924/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi w V Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący Sędzia S.O. Zbigniew Mierzejewski

Protokolant: sekr. sąd. Dorota Lerka

Przy udziale Prokuratora Jolanty Skowrońskiej

w sprawie **R. L., syna J. i K. z domu K., urodz. (...) w Ł.**

oskarżonego o czyn z art. 284 § 2 k.k. i inne

zażalenia pełnomocnika J. P. wniesionego w dniu 18 listopada 2015 roku

na zarządzenie przewodniczącego IV Wydziału Karnego Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 4 listopada 2015 roku, sygn. akt IV K 425/15

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku oraz apelacji

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n a w i a:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z dyspozycją art. 422 § 1 k.p.k. wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku może złożyć jedynie strona, a w wypadku wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydanego na posiedzeniu, także pokrzywdzony. Uprawnienie domagania się doręczenia pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi z dnia 28 września 2015 roku, sygn. akt IV K 425/15 przysługiwało zatem wyłącznie stronom tego postępowania karnego.

W niniejszej sprawie w dniu 24 września 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi wydał postanowienie o odmowie dopuszczenia J. P. do udziału w postępowaniu w charakterze oskarżyciela posiłkowego z uwagi na fakt, iż nie jest ona bezpośrednio pokrzywdzona czynami popełnionymi przez oskarżonego R. L.. J. P. nie była zatem stroną przedmiotowego postępowania.

Słusznie więc przewodniczący IV Wydziału Karnego Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi na podstawie art. 422 § 3 k.p.k. oraz art. 429 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku o doręczenie odpisu wyroku wraz z jego uzasadnieniem i odmówił przyjęcia apelacji jako złożonych przez osobę nieuprawnioną.

W doktrynie dostrzega się zagrożenia wynikające z możliwości ewentualnej niezgodności orzeczenia sądu o pozbawieniu prawa danego podmiotu, który nie tylko subiektywnie, ale nawet obiektywnie jest pokrzywdzonym przestępstwem będącym przedmiotem rozpoznania, do udziału w postępowaniu karnym w charakterze oskarżyciela posiłkowego z art. 77 ust. 2 Konstytucji RP, zgodnie z którym ustawa nie może nikomu zamykać sądowej drogi dochodzenia naruszonych wolności i praw (zob. Z. Gostyński, KPK, Komentarz, t. I, 1998, s. 293).

Podkreśla się jednak, że mając na względzie zarówno art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, który nie gwarantuje pokrzywdzonemu prawa do rzetelnego procesu karnego, stanowiąc, że prawo do rzetelnego i publicznego rozpatrzenia sprawy ma wyłącznie ten, przeciwko komu wytoczono oskarżenie w sprawie karnej, a ponadto, że pokrzywdzonemu przepisy Konstytucji RP (art. 45 ust. 1) gwarantują prawo do rozstrzygnięcia w toku procesu sądowego sprawy cywilnej, należy uznać, że komentowany przepis nie narusza ani praw człowieka, ani przepisów Konstytucji RP (zob. KPK, Komentarz pod red. J. Skorupki, wydanie 19, Legalis, teza 1 do art. 56).

J. P. ma zatem prawo dochodzenia swoich roszczeń, które wywodzi z popełnienia przez R. L. przestępstw w drodze postępowania cywilnego.

Mając powyższe na uwadze należało utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.